

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (virspalāta)

2015. gada 21. aprīlī*

Valsts pienākumu neizpilde — Pievienotās vērtības nodoklis — Sestā direktīva 77/388/EEK —
Direktīva 2006/112/EK — 132. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 135. panta 1. punkta
h) apakšpunkts — Atbrīvojumi no nodokļa — Valsts pasta dienesti — Pastmarkas —
Direktīva 97/67/EK

Lieta C-114/14

par prasību sakarā ar valsts pienākumu neizpildi atbilstoši LESD 258. pantam, ko 2014. gada 10. martā
cēla

Eiropas Komisija, ko pārstāv *J. Enegren* un *L. Lozano Palacios*, pārstāvji, kas norādīja adresi
Luksemburgā,

prasītāja,

pret

Zviedrijas Karalisti, ko pārstāv *U. Persson* un *A. Falk*, pārstāves,

atbildētāja.

TIESA (virspalāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs V. Skouris [*V. Skouris*], priekšsēdētāja vietnieks K. Lēnartss [*K. Lenaerts*],
palātu priekšsēdētāji M. Ilešičs [*M. Ilešič*], L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*], T. fon Danvics [*T. von
Danwitz*], Ž. K. Bonišo [*J. C. Bonichot*] (referents), S. Rodins [*S. Rodin*] un K. Jirimēe [*K. Jürimäe*],
tiesnieši A. Ross [*A. Rosas*], E. Juhāss [*E. Juhász*], E. Borgs Bartets [*A. Borg Barthet*], J. Malenovskis
[*J. Malenovský*] un E. Levits,

ģenerālvokāts M. Vatelē [*M. Wathelet*],

sekretārs A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā pēc ģenerālvokāta uzklaušīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerālvokāta
secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – zviedru.

Spriedums

- 1 Ar savu prasības pieteikumu Eiropas Komisija lūdz Tiesu konstatēt, ka, neatbrīvojot no pievienotās vērtības nodokļa (turpmāk tekstā – “PVN”), pakalpojumus, ko sniedz valsts pasta dienesti, izņemot pasažieru pārvadājumus un telekomunikāciju pakalpojumus, kā arī ar tiem saistītu preču piegādi, kā arī tādu pastmarku piegādi par nominālvērtību, kas derīgas pasta pakalpojumiem valsts teritorijā, Zviedrijas Karaliste nav izpildījusi Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “Direktīva 2006/112”) attiecīgi 132. panta 1. punkta a) apakšpunktā un 135. panta 1. punkta h) apakšpunktā paredzētos pienākumus.

Atbilstošās tiesību normas

Direktīva 2006/112

- 2 Direktīvas 2006/112 IX sadaļā “Atbrīvojumi” ir ietverta 2. nodaļa “Atbrīvojumi konkrētām darbībām sabiedrības interesēs”. Šīs sadaļas 132. panta 1. punkta a) apakšpunktā ir noteikts:

“Dalībvalstis atbrīvo no nodokļa šādus darījumus:

- a) pakalpojumus, ko sniedz valsts pasta dienesti, izņemot pasažieru pārvadājumus un telekomunikāciju pakalpojumus, kā arī ar tiem saistītu preču piegādi”.
- 3 Direktīvas 2006/112 135. panta, kas ietverts nākamajā nodaļā “Atbrīvojumi citām darbībām”, 1. punkta h) apakšpunktā ir noteikts:

“Dalībvalstis atbrīvo no nodokļa šādus darījumus:

[..]

- h) tādu pastmarku piegādi par nominālvērtību, kas derīgas pasta pakalpojumiem attiecīgā teritorijā, nodokļu marku un citu līdzīgu marku piegādi”.
- 4 Šī sprieduma 2. un 3. punktā minētās tiesību normas ir identiskas agrāk piemērojamajām 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem - Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.), kas tika atcelta un aizstāta ar Direktīvu 2006/112, 13. panta A daļas 1. punkta a) apakšpunkta un B daļas e) apakšpunkta tiesību normām.

Direktīva 97/67/EK

- 5 Eiropas Parlamenta un Padomes 1997. gada 15. decembra Direktīvas 97/67/EK par kopīgiem noteikumiem Kopienas pasta pakalpojumu iekšējā tirgus attīstībai un pakalpojumu kvalitātes uzlabošanai (OV 1998, L 15, 14. lpp.), kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 10. jūnija Direktīvu 2002/39/EK (OV L 176, 21. lpp.; turpmāk tekstā – “Direktīva 97/67”), 1. pantā ir ietverti kopīgi noteikumi, kas konkrēti attiecas uz vispārējo pasta pakalpojumu sniegšanu Eiropas Kopienā un kritērijiem, ar kuriem nosaka pakalpojumus, ko var rezervēt vispārējo pakalpojumu sniedzējiem.

- 6 Direktīvas 97/67 3. panta 1. punkts ir izteikts šādi:

“Dalībvalstis savā teritorijā nodrošina to, ka lietotājiem ir tiesības uz vispārējiem pakalpojumiem, kas saistīti ar noteiktas kvalitātes pastāvīgo pasta pakalpojumu sniegšanu par pieņemamām cenām visiem lietotājiem visās vietās.”

- 7 Direktīvas 97/67 4. pantā ir paredzēts:

“Visas dalībvalstis nodrošina to, ka vispārējie pakalpojumi ir garantēti, un informē Komisiju par pasākumiem, ko tās ir veikušas, lai izpildītu šo pienākumu, un īpaši par savu vispārējo pakalpojumu sniedzēju identitāti. Visas dalībvalstis saskaņā ar Kopienas tiesībām noteic vispārējo pakalpojumu sniedzēju pienākumus un tiesības un publicē tās.”

Pirmstiesas procedūra un tiesvedība Tiesā

- 8 2006. gada 10. aprīlī Komisija Zviedrijas Karalistei nosūtīja brīdinājuma vēstuli, kurā Komisija Zviedrijas Karalistei pārmet, ka tā, neatbrīvojot no PVN ne pakalpojumus, ko sniedz valsts pasta dienesti, izņemot pasažieru pārvadājumus un telekomunikāciju pakalpojumus, kā arī ar tiem saistītu preču piegādi, ne arī tādu pastmarku piegādi par nominālvērtību, kas derīgas pasta pakalpojumiem valsts teritorijā, nav izpildījusi Sestās direktīvas 77/388 13. panta A daļas 1. punkta a) apakšpunktā un šī panta B daļas e) punktā paredzētos pienākumus.
- 9 Zviedrijas iestādes atbildēja uz šo vēstuli 2006. gada 7. jūnijā, apstrīdot to, ka tās neesot izpildījušas Sestajā direktīvā 77/388 paredzētos pienākumus.
- 10 Komisija, uzskatīdama šo atbildi par neapmierinošu, ar 2007. gada 18. jūlija vēstuli nosūtīja Zviedrijas Karalistei argumentētu atzinumu, aicinot to izpildīt pienākumus divu mēnešu laikā no šī atzinuma saņemšanas brīža.
- 11 Ar 2007. gada 17. septembra vēstuli Zviedrijas Karaliste atbildēja uz argumentēto atzinumu, apgalvojot, ka Direktīvā 2006/112, kā arī identiskos Sestās direktīvas 77/388 noteikumos paredzētais valsts pasta dienestu sniegto pakalpojumu atbrīvojums Zviedrijas tirgū nebija piemērojams, jo Zviedrijā šādu dienestu nebija.
- 12 Tā kā šis dalībvalsts nostāja Komisiju neapmierināja, tā nolēma celt Tiesā šo prasību.
- 13 Saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtu 16. panta trešo daļu Zviedrijas Karaliste lūdza Tiesu izspriest lietu virspalātā.

Par prasību

Par pirmo iebildumu, kas attiecas uz Direktīvas 2006/112 13. panta 1. punkta a) apakšpunkta nepareizu transponēšanu

Lietas dalībnieku argumenti

- 14 Komisija apgalvo, ka Zviedrijas Karalistei ir jāatbrīvo no PVN pakalpojumi, kas atbilstoši Direktīvai 97/67 ir jāsniedz *Posten AB*, izņemot pasažieru pārvadājumus un telekomunikāciju pakalpojumus, kā arī ar tiem saistīta preču piegāde.

- 15 Tā norāda, ka pakalpojumi, ko nodrošina vispārējo pakalpojumu sniedzējs saskaņā ar Direktīvas 97/67 3.–6. pantā paredzētajiem pienākumiem, ietilpst “pakalpojumu, ko sniedz valsts pasta dienesti” jēdzienā Direktīvas 2006/112 132. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē.
- 16 Komisija šajā ziņā norāda, ka *Posten AB*, privāto tiesību sabiedrība, tika noteikta par vispārējo pasta pakalpojumu sniedzēju Zviedrijā. Lai pamatotu šo apgalvojumu, Komisija balstās uz strīdu starp *Posten AB* un Zviedrijas pasta un telekomunikāciju administrāciju par šīs administrācijas lēmumu *Posten AB* piešķirtajai atļaujai veikt pasta darbības piemērot nosacījumus, saskaņā ar kuriem šī sabiedrība tiek iecelta par vispārējo pakalpojumu sniedzēju. Pēc Komisijas domām no *Kammarrätten i Stockholm* (Stokholmas administratīvā apelācijas tiesa) sprieduma šajā ziņā skaidri izrietot, ka *Posten AB* veiktās darbības atšķiras no tām, ko Zviedrijas tirgū veic citi uzņēmumi.
- 17 Pēc Komisijas domām Zviedrijas Karalistei esot pienākums ieviest Direktīvas 2006/112 132. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzēto atbrīvojumu, pat ja šī dalībvalsts uzskata, ka tā nodokļu neitralitāti var labāk nodrošināt ar citiem līdzekļiem, nevis atbrīvojumu. Šajā ziņā tā pamatojas uz spriedumu Komisija/Spānija (C-204/03, EU:C:2005:588, 28. punkts).
- 18 Turklāt Komisija no sprieduma *TNT Post UK* (C-357/07, EU:C:2009:248) secina, ka ar attiecīgo atbrīvojumu no PVN netiekot pārkāpts nodokļu neitralitātes princips.
- 19 Visbeidzot tā norāda, ka nekāds konkurences izkropļojums, pieņemot, ka tāds pastāv, nevar atbrīvot Zviedrijas Karalisti no tās pienākuma piemērot atbrīvojumu, kas paredzēts Direktīvas 2006/112 132. panta 1. punkta a) apakšpunktā, kurš no citām šīs pašas direktīvas tiesību normām atšķiras ar tā beznosacījuma raksturu. Gluži pretēji, saskaņā ar Komisijas viedokli šī ir tieši tāda situācija, kurā visas dalībvalstis, izņemot vienu, piemēro minēto atbrīvojumu, kas var radīt konkurences izkropļojumu iekšējā tirgū.
- 20 Turpretī Zviedrijas Karaliste apgalvo, ka *Posten AB* atbrīvošana no pienākuma maksāt PVN saskaņā ar atkāpi, kas paredzēta attiecībā uz valsts pasta dienestiem, būtu pretrunā Direktīvai 2006/112, LES noteikumiem konkurences jomā, kā arī Direktīvas 97/67 mērķiem.
- 21 Šajā ziņā Zviedrijas Karaliste norāda, ka Zviedrijā aptuveni trīsdesmit uzņēmumi jau sen – vēl pirms Zviedrijas Karalistes pievienošanās Eiropas Savienībai – darbojas vienādos finansiālos apstākļos liberalizētā pasta tirgū, kurā vairs neietilpst “valsts pasta dienesti”. It īpaši *Posten AB* nesaņemot no valsts kompensācijas par vispārējo pakalpojumu sniegšanas pienākumiem, kā tas turklāt esot atļauts Direktīvas 97/67 7. panta 1. punkta otrajā teikumā.
- 22 Šī dalībvalsts turklāt apgalvo, ka Zviedrijas pasta pakalpojumu tirgus atšķiroties no lietā, kurā taisīts spriedums *TNT Post UK* (C-357/07, EU:C:2009:248), aplūkotā Lielbritānijas tirgus, jo šī sprieduma pasludināšanas dienā daudzu valsts pasta dienestu pakalpojumu sniegšana Savienībā bija uzticēta valsts monopoluzņēmumiem, lai gan tas tā vairs nav, kopš ar Direktīvas 97/67 7. panta 1. punktu tika pārtraukta iespēja šajā nozarē piešķirt ekskluzīvas vai speciālas tiesības.
- 23 Šādos apstākļos Zviedrijas Karaliste uzskata, ka *Posten AB* atbrīvošana no PVN maksāšanas nozīmētu piešķirt tam salīdzinājumā ar tā konkurentiem mākslīgu cenu konkurētspējas priekšrocību, kas varētu pat sasniegt piemērojamās PVN likmes apmēru, proti, 20 %, kā rezultātā pasta tirgū tiktu samazināts konkurences spiediens, kaitējot gala patērētājam. Turklāt šāds atbrīvojums paaugstinātu *Posten AB* izmantoto ārpalpojumu cenu, jo *Posten AB* vairs nevarētu atskaitīt par savām preču iegādēm samaksāto PVN, kā rezultātā tam būtu jāreorganizē sava darbība, lai tas varētu vairāk veikt pats savus iekšējos pakalpojumus.

- 24 Šī dalībvalsts turklāt apgalvo, ka Zviedrijā kopš 1993. gada PVN tiek iekasēts par visiem pasta pakalpojumiem, un šo sistēmu neviens neesot apstrīdējis, izņemot banku/apdrošināšanas nozari, tieši šai nozarei piešķirtā atbrīvojuma no PVN dēļ, kas tai neļāva atskaitīt par izmantotajiem pasta pakalpojumiem samaksāto PVN priekšnodokli.
- 25 Visbeidzot, tā apgalvo, ka šī lieta galvenokārt attiecas uz pasta tirgus darbību un ka, lai šis tirgus varētu darboties pēc iespējas labāk, neesot nepieciešamas tiesību normas atbrīvojuma no PVN jomā.

Tiesas vērtējums

- 26 Vispirms ir jānorāda, ka Zviedrijas Karaliste pamatojas uz Direktīvu 97/67, kas tika grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 20. februāra Direktīvu 2008/6/EK (OV L 52, 3. lpp.). Tomēr, beidzoties argumentētajā atzinumā noteiktajam termiņam, Direktīva 2008/6 vēl nebija stājusies spēkā. Līdz ar to šī prasība ir jāizskata, pamatojoties uz Direktīvu 97/67, kas tika grozīta ar Direktīvu 2002/39.
- 27 Ir skaidrs, ka Zviedrijas Karaliste uzskata, ka, kopš tā 1993. gadā pārtrauca sava vēsturiskā uzņēmuma monopolu, tās teritorijā vairs nepastāv “valsts pasta dienests” Direktīvas 2006/112 izpratnē un tāpat vairs neapstāv arī pienākums atbrīvot no PVN jebkādu pasta pakalpojumu sniedzēju. Tādēļ šī dalībvalsts apliek ar PVN pakalpojumus, ko sniedz visi pasta dienesti, kā arī ar tiem saistītu preču piegādi.
- 28 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka Tiesa jau ir nospriedusi, ka Sestās direktīvas 77/388 13. panta A daļas 1. punkta a) apakšpunktā, kura tiesību normas ir identiski pārņemtas Direktīvas 2006/112 132. panta 1. punkta a) apakšpunktā, minētais jēdziens “valsts pasta dienesti” ir jāinterpretē tādējādi, ka tas attiecas uz uzņēmumiem, vai tie būtu valsts vai privāti, kas uzņemas pilnībā vai daļēji nodrošināt “vispārēju pasta pakalpojumu” Direktīvas 97/67 izpratnē sniegšanu dalībvalstī (šajā ziņā skat. spriedumu *TNT Post UK*, C-357/07, EU:C:2009:248, 40. punkts).
- 29 Netiek apstrīdēts, ka brīdī, kad 2007. gada 18. jūlijā izbeidzās argumentētajā atzinumā noteiktais termiņš, *Posten AB* Zviedrijā bija noteikts par “vispārējo pasta pakalpojumu sniedzēju” Direktīvas 97/67 izpratnē.
- 30 Turklāt no Zviedrijas Karalistes iesniegtajiem dokumentiem izriet, ka – kā tas ir paredzēts Direktīvas 97/67 4. panta 2. punktā –, valsts tiesību aktos *Posten AB* ir noteikti īpaši pienākumi, lai nodrošinātu, ka *Posten AB* visā valsts teritorijā sniedz vispārējos pasta pakalpojumus šīs direktīvas izpratnē.
- 31 No tā izriet, ka, tā kā *Posten AB* Zviedrijā pilnībā vai daļēji sniedz “vispārējus pasta pakalpojumus” Direktīvas 97/67 izpratnē, tas ir uzskatāms par “valsts pasta dienestu” Direktīvas 2006/112 132. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē, un līdz ar to pakalpojumi, ko sniedz *Posten AB*, izņemot pasažieru pārvadājumus un telekomunikāciju pakalpojumus, kā arī ar tiem saistītā preču piegāde ir atbrīvojami no PVN.
- 32 Šo secinājumu nevar apšaubīt ar Zviedrijas Karalistes argumentu, saskaņā ar kuru neitralitātes principam esot pretrunā Komisijas ieteiktā Direktīvas 2006/112 interpretācija tiktāl, ciktāl situācija šīs dalībvalsts pasta tirgū būtiski atšķiroties no tās, ko Tiesa izvērtējusi spriedumā *TNT Post UK* (C-357/07, EU:C:2009:248), jo *Posten AB* sniegtie pakalpojumi neatšķiras no citu uzņēmēju Zviedrijas tirgū sniegtajiem pakalpojumiem.

- 33 Faktiski no sprieduma *TNT Post UK* (C-357/07, EU:C:2009:248) 37.–39. punkta izriet, ka atšķirība starp “valsts pasta dienestiem” un citiem uzņēmumiem nav rodama sniegto pakalpojumu raksturā, bet gan apstākļi, ka uzņēmēji, kas pilnībā vai daļēji nodrošina vispārējus pasta pakalpojumus, ir pakļauti īpašam tiesiskajam režīmam, kas ietver īpašus pienākumus. No šī sprieduma 30. punkta izriet, ka *Posten AB* patiesi ir pakļauts šādiem pienākumiem.
- 34 Arī šī sprieduma 31. punktā izdarīto secinājumu nevar apšaubīt ar apstākli, ka spriedums *TNT Post UK* (C-357/07, EU:C:2009:248) tika pasludināts pēc tam, kad 2007. gada 18. jūlijā beidzās argumentētajā atzinumā noteiktais termiņš Zviedrijas tiesību aktu atbilstības nodrošināšanai.
- 35 Gadījumā, kad pienākums izriet no Tiesas veiktās Savienības tiesību interpretācijas, tā ir izskaidrojusi un precizējusi šīs tiesību normas jēgu un apjomu, kādā to būtu bijis jāsaprot un jāpiemēro no tās spēkā stāšanās brīža, tādēļ dalībvalstīm no šī brīža ir jāinterpretē un jāpiemēro Savienības tiesības tādējādi, kā tas izriet no Tiesas sprieduma, pat ja tas ir pieņemts vēlāk. Citādi ir tikai tad, ja tiesiskās noteiktības dēļ Tiesa ir īpaši ierobežojusi iespēju atsaukties uz šādi agrāk interpretētajām tiesībām, lai apstrīdētu tiesiskās attiecības (skat. spriedumu *Denkavit italiana* 61/79, EU:C:1980:100, 16. un 17. punkts), kas tā nav spriedumā *TNT Post UK* (C-357/07, EU:C:2009:248) aplūkotajā gadījumā.
- 36 Līdz ar to pirmais iebildums, ko Komisija ir izvirzījusi savas prasības pamatojumam, ir jāpieņem.

Par otro iebildumu, kas attiecas uz nepareizu Direktīvas 2006/112 135. panta 1. panta h) apakšpunkta transponēšanu

Lietas dalībnieku argumenti

- 37 Komisija apgalvo, ka Zviedrijas Karalistei ir pienākums no PVN atbrīvot tādu pastmarku piegādi par nominālvērtību, kas derīgas pasta pakalpojumiem valsts teritorijā.
- 38 Tā apgalvo, ka pastmarkas ir maksāšanas līdzeklis par pasta pakalpojumiem un ka attiecībā uz tām paredzētā atbrīvojuma apmēram katrā ziņā ir jāatbilst valsts pasta dienestiem paredzētā atbrīvojuma apmēram.
- 39 Zviedrijas Karaliste piekrīt šim Komisijas argumentam, taču no tā izdara secinājumu, kas ir pretējs Komisijas secinājumam, proti, ka, tā kā valsts pasta dienesti neesot jāatbrīvo no PVN, tas pats attiecoties arī uz pastmarkām.

Tiesas vērtējums

- 40 No paša Direktīvas 2006/112 135. panta 1. punkta h) apakšpunkta formulējuma izriet, ka dalībvalstīm ir pienākums atbrīvot no PVN tādu pastmarku piegādi par nominālvērtību, kas derīgas pasta pakalpojumiem valsts teritorijā.
- 41 Pirmkārt, no Tiesā iesniegtajiem lietas materiāliem izriet, ka 2007. gada 18. jūlijā, kad beidzās argumentētajā atzinumā noteiktais termiņš, Zviedrijas tiesību aktos nebija paredzēts Direktīvas 2006/112 135. panta 1. punkta h) apakšpunktā noteiktais atbrīvojums.
- 42 Otrkārt, lai pamatotu apgalvojumus, ka šis iebildums ir jānoraida, Zviedrijas Karaliste būtībā tikai norāda, ka tādu pastmarku piegāde par nominālvērtību, kas derīgas pasta pakalpojumiem valsts teritorijā, netiek atbrīvota no PVN tādēļ, ka ar PVN ir aplikti pakalpojumi, ko sniedz valsts pasta dienesti, izņemot pasažieru pārvadājumus un telekomunikāciju pakalpojumus, kā arī ar tiem saistītā preču piegāde. Šī sprieduma 26.–32. punktā ir konstatēts, ka šāda nodokļa uzlikšana ir pretrunā Direktīvas 2006/112 132. panta 1. punkta a) apakšpunkta normām.

- 43 Šādos apstākļos ir jāapmierina arī otrais iebildums.
- 44 Līdz ar to Komisijas celtā prasība ir pilnībā pamatota.
- 45 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka, neatbrīvojot no PVN pakalpojumus, ko sniedz valsts pasta dienesti, izņemot pasažieru pārvadājumus un telekomunikāciju pakalpojumus, kā arī ar tiem saistītu preču piegādi, kā arī tādu pastmarku piegādi par nominālvērtību, kas derīgas pasta pakalpojumiem valsts teritorijā, Zviedrijas Karaliste nav izpildījusi Direktīvas 2006/112 132. panta 1. punkta a) apakšpunktā un 135. panta 1. punkta h) apakšpunktā paredzētos pienākumus.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 46 Atbilstoši Tiesas Reglamenta 138. pantam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Komisija ir prasījusi piespriet Zviedrijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un Zviedrijas Karalistei spriedums nav labvēlīgs, tai ir jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nospriež:

- 1) **neatbrīvojot no pievienotās vērtības nodokļa pakalpojumus, ko sniedz valsts pasta dienesti, izņemot pasažieru pārvadājumus un telekomunikāciju pakalpojumus, kā arī ar tiem saistītu preču piegādi, kā arī tādu pastmarku piegādi par nominālvērtību, kas derīgas pasta pakalpojumiem valsts teritorijā, Zviedrijas Karaliste nav izpildījusi Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 132. panta 1. punkta a) apakšpunktā un 135. panta 1. punkta h) apakšpunktā paredzētos pienākumus;**
- 2) **Zviedrijas Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus.**

[Paraksti]